

Väited ja peamised argumendid

Hagi toetuseks märgib hageja, et käesolevas asjas on täidetud kõik tingimused tegevusetuse esinemiseks ELTL artikli 265 järgi ning tegevusetus sisaldab mitut EL aluslepingute, põhimõtete ja teisese õiguse rikkumist. Ta esitab neli väidet:

1. Esimene väide: sellega, et komisjon ei alustanud ametlikku menetlust Kreeka suhtes, rikkus ta enda seisukohti asjas SA.33828 – Kreeka tonnaažimaks ja 2003. aasta suuniseid meretranspordile antava riigiabi kohta (edaspidi „mereveo riigiabi suunised“).
2. Teine väide: komisjon rikkus nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrust (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (artikkel 23), ja ELTL artiklit 108, sest ta ei alustanud ametlikku menetlust seitse aastat pärast otsuse tegemist artikli 23 järgi; lisaks keeldus komisjon võtma selget seisukohta ning kahjustas sellega huvitatud isikute õigusi, rikkudes seejuures määrust (EL) 2015/1589 (artikkel 24), põhiõiguste hartat (artiklid 41 ja 47) ja EL põhimõtteid (nt õiguspärase ootuse kaitse põhimõte).
3. Kolmas väide: komisjon rikkus EL põhiõiguste hartaga (artiklid 20 ja 21) kaitstud võrdse kohtlemise põhimõtet ja lojaalse koostöö kohustust (EL artikli 4 lõige 3), sest ta keeldus *ad vitam eternam* ELTL artikli 107 alusel reageerima Kreeka tonnaažimaksule, samas kui samasugused riigiabid teiste liikmesriikide sadamatele oli ta piiritletud ajavahemiku jooksul keelustanud.
4. Neljas väide: komisjon ei pidanud kinni rahvusvahelistest maksustamise standarditest ning EL maksuõigusest ja maksustamise kohustustest seoses minimaalse maksustamisega, mida liikmesriigid peavad alates 1. jaanuarist 2024 kohaldama OECD kokkulepete alusel teise samba kohta (2021. aasta detsember) ja vastavalt komisjoni ettepanekule nõukogu direktiivi vastuvõtmiseks hargmaiste kontsernide ülemaailmse madalaima nõutava maksustamistaseme kohta Euroopa Liidus (2021. aasta detsember), nagu lepiti kokku nõukogus (majandus- ja rahandusküsimused) 2022. aasta detsembris.

(¹) Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015 L 248, lk 9).

20. jaanuaril 2023 esitatud hagi – Kreeka Vabariik versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi T-18/23)

(2023/C 179/78)

Kohtumenethuse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Kreeka Vabariik (esindajad: E. Leftheriotou, A.-E. Vasilopoulou ja O. Pastellas)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada tervikuna komisjoni 15. novembri 2022. aasta rakendusotsus C(2022) 8047 final, mis käsitleb Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatise fondi arendusrahastust (EAGGF-O) rahastatud kulude suhtes rakendatavaid finantstagajärgi teatavatel Kreeka-poolsel eeskirjade eiramise juhtudel;
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsus osas, mis puudutab summat, mis vastab selle summale, mille riigisisene kohus tühistas juhtumis 2014/10019, st vähendada sissenõutavat summat 145 854,46 eurolt 48 619,63 eurole, ja
- mõista Kreeka Vabariigi kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väite kohaselt puudub vaidlustatud otsusel õiguslik alus seoses vaidlusaluse summa süüksarvamisega, kuna määrus (EÜ) nr 1681/1994⁽¹⁾ tunnistati kehtetuks ega ole enam kohaldatav juhtumitele, mis kuuluvad programmiperioodi 1994–1999, ja määrus (EL) nr 1306/2013⁽²⁾ on kohaldatav üksnes eeskirjade eiramisele Euroopa Põllumajanduse Tagatisefondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames.
2. Teise väite kohaselt on komisjon teinud faktide hindamisel vea, kui ta järeldas, et Kreeka ametiasutused ei ole üles näidanud nõutud hoolsust juhtumi 2014/10019 haldamisel. Ta väidab ühtlasi, et summa 145 854,46 eurot on ebaproportsionaalne.

-
- ⁽¹⁾ Komisjoni 11. juuli 1994. aasta määrus (EÜ) nr 1681/94, eeskirjade eiramise ja valesti makstud summade sissenõudmise kohta struktuuripoliitika rahastamisel ning infosüsteemi loomise kohta selles valdkonnas (EÜT 1994, L 178, lk 43; ELT eriväljaanne 14/01, lk 23).
- ⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1306/2013, ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008 (ELT 2013, L 347, lk 549).

23. jaanuaril 2023 esitatud hagi – Mead Johnson Nutrition (Asia Pacific) jt versus komisjon**(Kohtuasi T-37/23)**

(2023/C 179/79)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hagejad: Mead Johnson Nutrition (Asia Pacific) Pte Ltd (Singapur, Singapur), MJN Global Holdings BV (Amsterdam, Madalmaad), Mead Johnson Nutrition Co. (Chicago, Illinois, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: C. Quigley, KC, *Solicitors* M. Whitehouse ja P. Halford)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 31. oktoobri 2022. aasta otsus C(2022) 7665 (final) asjas SA.34914 (2013/C) – Äriühingu tulumaksu kord Gibraltaril (edaspidi „vaidlustatud otsus“) ⁽¹⁾; ja
- mõista hagejate kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimese väite kohaselt on tegemist pädevuse puudumisega, kuna komisjonil ei olnud pädevust vastavalt Ühendkuningriigi EList väljaastumise lepingu artikli 92 lõike 3 punktile a, kuna juhtum SA.34914 ja kõik seotud menetlused olid lõpetatud 19. detsembri 2018. aasta lõpliku otsuse (EL) 2019/700 ⁽²⁾ vastuvõtmisega ning komisjoni uurimismenetlusele, mis puudutab MJN Holdings (Gibraltar) Limitedi, ei antud uut asja numbrit ei enne üleminekuperioodi lõppu 31. detsembril 2020 ega pärast seda.
2. Teise väite kohaselt on rikutud olulist menetlusnormi, kuna komisjon on rikkunud määruse (EL) 2015/1589 ⁽³⁾ artikli 6 lõiget 1, mille kohaselt tuleb komisjonil ametliku uurimismenetluse algatamise otsuses esitada kokkuvõtlikult asjakohased faktid ja õigusküsimused, ent ta ei arvestanud selle hulka teavet, mida hagejad olid eelnevalt esitanud ja mis oli komisjoni valduses, seoses asjaoluga, et MJN GibCo maksualane eelotsus pärast 1. jaanuarit 2014 enam ei kehtinud, ning asjaoluga, et vastavalt Gibraltariga õiguse nõuetekohasele kohaldamisele ei ole litsentsitasudest saadud tulu maksustatav. Lisaks oleks komisjoni pidanud vastavalt hea halduse põhimõttele esialgses uurimismenetluses enne (vaidlustatud otsuse) artikli 6 lõike 1 vastu võtmist igal juhul arutama Ühendkuningriigiga hagejate poolt varem esitatud teavet.